

Calle Nybergh, DI

Oy Lux Ab

Sama perhe on johtanut Lux-yhtiöitä 100 vuotta

Oy Lux Ab:n historia ulottuu 1900-luvun alkuun. Jo vuodesta 1909 Lux-niminen yhtiö ollut saman perheen johtama. Yrityksen omistuspohja on kuitenkin alkuaikoina vaihdellut.

Svenska Aktiebolaget LUX ja Finska LUX Aktiebolaget

Aktiebolaget Lux -niminen yritys perustettiin Ruotsissa vuonna 1901 ulko käyttöön tarkoitettujen petrolivalaisimien valmistukseen ja myyntiin. Yritys oli Ruotsissa aluksi menestyksellinen, mutta vuoden 1912 jälkeen liikevaihto laski sähkökäyttöisten valaisimien vallatessa alaa. Tämän jälkeen Ab Luxin ohjelmaan tulivat mm. Lux-pölynimurit, ja tänäänkin toimii monien vaiheiden jälkeen Lux-niminen yritys, joka maailmanlaajuisesti harjoittaa pölynimurien suoramyyntiä.

Ruotsalainen Ab Lux perusti 12.1.1906 Suomeen Finska LUX Aktiebolaget -nimisen yrityksen. Ruotsalaisen Ab Lux lisäksi osakkeenomistajana oli Kone ja Siltarakennus Oy sekä muutama yksityishenkilö. Kone ja Siltarakennus sulautui myöhemmin vuonna 1938 Wärtsilä-konserniin. Finska LUX Ab:n tarkoituksena oli mm. valmistaa ja myydä petrolikaasulaitoksia. Finska LUX Ab ei tietävästi valmistanut yhtään petrolikaasulaitosta, mutta vuonna 1907 sen edustus ja valaisinmyynti siirtyivät Ab Axel von Knorring Tekniska Byrälle. Vuonna 1909 Finska Lux Ab:n omistajat päättivät irtaantua Knorring-yrityksestä, ja Finska LUX Ab jatkoi toimintaansa itsenäisenä yrityksenä. Ensimmäiseksi toimitusjohtajaksi vuonna

1909 tuli insinööri Carl Henrik Procopé, joka vuoden 1906 lopussa oli tullut Knorringin palvelukseen.

Finska LUX Ab:n toiminta maahan tuonti- ja markkinointiyrityksenä kehittyi nopeasti. Vaikka LUX:n petrolikkäyttöisten valaisimien myynti laski 1910-luvulla, tuli yrityksen ohjelmaan muita tuotteita, kuten saksalaisia kaasua käyttäviä asuntojen lämminvesikehitimiä, rakentamiseen liittyviä koneita ja tuotteita ja tulensammutusvälineitä (kuva 1.). Toiminta kutistui vuonna 1914, jolloin ensimmäinen maailmansota syttyi ja maahan tuonti mm. Saksasta kävi mahdottomaksi. Maailmansota ei kuitenkaan aluksi vaikuttanut niin paljon Ruotsista, Tanskasta, Englannista ja Yhdysvalloista tapahtuvaan tuontiin, mutta eri maiden vientikiellot yleistyivät ja Suomessa ruvettiin vaatimaan tuontilisenssejä. Suomen itsenäisyysjulistuksen 6.12.1917 jälkeen syntyneen sekasorron seurauksena C. H. Procopé siirtyi Finska LUX:n vähentyneen toiminnan johdosta vuonna 1918 muodostetun Sotaministeriön palvelukseen.

AGA – LUX yhteistoiminta

Vuonna 1919 päätettiin ruotsalaisen AGA-yrityksen aloitteesta yhdistää Finska LUX Ab:n ja vuonna 1919 pe-

Kuva 1. LUX -käsikäyttöinen tulensammutin.

Kuva 2. Dodge Victory Six vuosimallia 1928, Helsingin Automuseo.

rustetun suomalaisen AGAn toiminta AGA–LUX yritykseksi osakevaihdon avulla. CH Procopé kutsuttiin AGA –LUX:in isännöitsijäksi. Yrityksille tuli yhteinen hallinto-osasto ja kumpikin yritys jaettiin kolmeen myyntiosastoon. Finska LUX -myyntiosastojen ohjelmassa olivat sähkötoimiset valaisimet ja valonheittimet, sähköakut ja sähköä käyttävät laitteet, työstökoneet, koneita paperin- ja tekstiilien valmistusta varten, kuljetusvälineitä, sotatellisuuden tuotteita sekä LUX-tulensammutinlaitteet. Asiakkaana olivat kotitaloudet, maatalous, kunnat, valtio ja teollisuus. Vuonna 1920 AGA ja

Kuva 3. Kiinteistö Vanha Kelkkamäki 6, Helsingin Kulosaari.

Finska LUX Ab perustivat yhdessä Revaliin (Tallinna) myyntikonttorin. Myyntikonttorista tuli itsenäinen yritys vuonna 1920, jonka jälkeen se liitettiin ruotsalaiseen AGA-yritykseen.

Marraskuussa 1922 ruotsalaiset omistajat päättivät purkaa AGA–LUX -yhteisomistuksen ja osakevaihdon jälkeen Finska LUX Ab:n osakekanta siirtyi C. H. Procopén perheen ja hänen lähipiiriinsä omistukseen. C. H. Procopé toimi vuoden 1923 alusta yrityksen toimitusjohtajana ja hallituksen puheenjohtajana.

Autojen maahantuonti ja Ab Autocar Oy

CH Procopé oli kuitenkin samoihin aikoihin kiinnostunut autojen maahantuonnista ja vuonna 1924 hän tuli myös Ab Auto-Traktor Oy:n osakkaaksi ja johtajaksi. Vuonna 1926 hän perusti veljensä Ossianin ja Nils Garoffin kanssa Ab Autocar Oy -nimisen autojen maahantuontiyrityksen, johon Auto-Traktor fuusioitui vuonna 1928. Auto-Traktorin ja Autocarin ohjelmissa olivat mm. yhdysvaltalaiset Dodge Brotherin henkilöautot ja kuorma-autoalustat sekä vähemmän tunnettuja automerkkejä kuten Delarge ja Lorraine Dietrich. Kerrotaan, että isokokoiset Dodge henkilöautot olivat kieltoaikana erityisesti pirtupomojen suosiossa.

Helsingin Automuseossa on mm. näyttelykohteena yksi vuoden 1928 mallinen ns. Pirtudodge (kuva 2.).

Finska LUX Aktiebolagetin loppu

Vuoden 1930 yleislama kaatoi kuitenkin Procopén perheen kaikki yritykset ja joulukuussa 1930 ne asetettiin konkurssiin. Procopé joutui myymään vuonna 1914 Helsingin Kulosaareen rakentamansa, arkkitehti Lars Sonckin piirtämän, suurhuvilan (kuva 3.) ja muuttamaan perheensä kanssa Helsingin keskustaan vuokra-asuntoon. Finska LUX Ab:n velkaluettelon mukaan ulkomaiset toimittajat olivat ennen konkurssia ruotsalaisia, tanskalaisia ja yksi yhdysvaltalainen yritys. Finska LUX Ab oli 1920-luvun lopussa enemmän kuin pöytälaatikkoyritys, mutta Procopén päämielenkiinto oli ollut Autocar-yrityksessä.

Oy Lux Ab

Maaliskuussa 1931 C. H. Procopé perusti uuden Oy Lux Ab -nimisen yrityksen jatkamaan Finska LUX Ab:n toimintaa. Ensimmäisenä palkattuna työntekijänä oli Jarl ”Jalle” Jägerroos, joka toimi yrityksessä vuoteen 1978 asti, jolloin hän jäi eläkkeelle. Oy Lux Ab:n ohjelmaa ruvettiin heti aktiivisesti laajentamaan ja ohjelmaan tuli uusi-

en toimittajien tuotteita, kuten saksalaisia puunkyllästysaineita, paperivalmistuksen reikälevyjä ja koneita, lankavalsauksen tuotteita, sementtivärejä ja vuonna 1933 kvartsiitipohjaiset tulenkestävät massat ruotsalaisen Svenska Silikattegelabrikenin edustuksen myötä. Toiminta oli alkuvuosina aika pientä, mutta vuonna 1938 liikevaihto kasvoi muutaman suurtilauksen myötä huomattavasti ja toimisto siirrettiin Mannerheimintielle oleviin Hufvudstadsbladetin toimistotalon tiloihin. Toimiston henkilökuntaa oli silloin noin 10.

Talvisota keskeytti tuonnin Englannista, mutta tuonti Tanskasta ja Saksasta jatkui vielä vuoden 1943 loppuun asti. Vuonna 1941 perustettiin Oy Rudus Ab:n kanssa kotimainen yritys Oy Silika Ab valmistamaan tulenkestäviä massoja Svenska Silikattegelabrikenin reseptuurilla. Vuonna 1943 perustettiin Oy Teknolux Ab -niminen yritys, johon siirrettiin kaikki Oy Lux Ab:n paperinvalmistukseen liittyvät agentuurit ja sopimukset. Oy Lux Ab:n nuoremmat miehet kutsuttiin samana vuonna asepalvelukseen, ja valutanpuute esti tuonnin myös Ruotsista. Oy Lux Ab:n toiminta rajoittui vuonna 1944 Oy Silika Ab:n valmistamien tulenkestävien massojen myyntiin. Osa henkilökunnasta oli pakko sanoa irti.

Sotien jälkeinen tilanne

Kesällä 1945 jouduttiin toteamaan, että kaikkien tärkeimpien saksalaisten toimittajien tehtaat olivat tuhoutuneet, tai ne olivat Itä-Saksan puolella. Taas oli C. H. Procopén aloitettava alusta. Saksalaisten toimittajien tilalle löytyi englantilaisia valmistajia ja tuontiohjelmaan tuli ensin englantilaisia puunkyllästysaineita, tiivisteitä ja teräslankaa. Tuonti oli kuitenkin hyvin säännösteltyä ja tuontivolyymit olivat pienet. Joulukuussa 1944 allekirjoitettiin Suomen ja Neuvostoliiton välinen sotakorvaussopimus, joka velvoitti Suomea toimittamaan huomattavan paljon mm. koneita ja aluksia Neuvostoliittoon vuoden 1950 loppuun mennessä. Mm. maamme valimoteollisuutta oli laajennettava.

Vuonna 1946 tehtiin yrityksessä päätös keskittyä valimoteollisuuden tarvitsemiin raaka-aineisiin ja koneisiin. Vuoden 1946 lopussa palkattiin Oy Lux Ab:n palvelukseen Karhulan valimossa toiminut vuori-insinööri J. Boxström. Ohjelmaan tulivat vuonna 1946 sulatusupokkaat, kaavaushiekka, Bradley-teräshiekka ja Gottlieb-valimokoneet. Seuraavana vuonna ohjelmaa laajennettiin bentoniitilla, valimotarvikkeilla ja kaavaushiekkalingoilla. Vuonna 1948 ohjelmaan lisättiin WBB-tulenkestäviä ja keraamisia savia, BMM-kaavauskoneet ja kivihiilijauhe. Kesällä 1950 Boxström sairastui, ja hänen jälkeensä tuli Oy Lux AB:n palvelukseen valimoasiantuntijana SVY:n yhtenä perustajana ja ensimmäisenä puheenjohtajana toiminut Georg Hellén.

CH Procopén kuolema ja Jalle Jägerroosin aika

Oy Lux Ab:n toimitusjohtaja C.H. Procopé kuoli yhtäkkiä syyskuussa 1950 juuri 72 vuotta täyttäneenä. Hän oli Oy Lux Ab:n tulisielu, hyvin kokenut kielitaitoinen teknisen kaupan osaaja, jonka luonteenpiirteisiin kuului optimisismi, suoraselkäisyys ja vilpittömyys. Hallituksen uudeksi puheenjohtajaksi tuli Procopén vanhemman tyttären Margarethan aviomies dipl. ins. Birger Jaatinen, joka tuolloin toimi Tako-tehtaan teknisenä johtajana Tampereella ja myöhemmin mm. Kankaan tehtaan teknisenä johtajana Jyväskylässä. Procopen nuoremman tyttären Maryn aviomies, varatuomari Erik Nybergh toimi hallituksen sihteerinä ja leski Cecilia hallituksen jäsenenä. Uudeksi toimitusjohtajaksi nimitettiin Jalle Jägerroos. Jalle Jägerroos ehti palvella Oy Lux Ab:a peräti 47 vuotta, josta 28 toimitusjohtajana. Hän oli pitkään mukana SVY:n ja SVY:n Helsingin osaston toiminnassa ja sai vuonna 1977 SVY:n ansiomerkkin.

Jalle Jägerroosin ja Georg Hellénin yhteistyönä Oy Lux Ab:n toimittajakaartia laajennettiin. Mukaan tuli nyt saksalaisten yritysten koneita kuten Berger-Taifun sinkopuhdistuskoneet. Raaka-ainehjelma laajennettiin lähinnä englantilaisilla tuotteilla, koska saksalaisia valimoraaka-aineita ei tässä vaiheessa riittänyt vientiin. Terästehtaita varten tehtiin sopimus japanilaisten Nippon Carbon valokaariuunigrafittielektrodiin myynnistä. Tämä sopimus jatkuu edelleen. Vuonna 1952 Jägerroos ja Hellén matkustivat Saksaan ja osallistuvat Hannoverin messuille. Messuilla sovittiin yhteistyöstä usean saksalaisen yrityksen kanssa, jotka edelleen ovat tuttuja Suomen valimomiehille, kuten Richard Anton, Axmann, Hesonwerk, Röperwerk ja Senssenbrenner. Rahanpuute ja tuontilisenssit asettivat kuitenkin rajoituksia yrityksen toiminnan laajentamiselle. Kun Oy Lux Ab täytti 25 vuotta vuonna 1956, Jalle Jägerroos totesi katsauksessaan, että ”vaatimattomasta alusta Oy Lux Ab on kasvanut menestyksekkääksi valimoteollisuuden erikoisyrietykseksi, joka nauttii sekä asiakkaittensa että toimittajiensa luottamusta”.

Oy Lux Ab:n edustajat ovat osallistuneet vuodesta 1957 alkaen Saksassa pidettäviin GIFA- ja Englannissa pidettäviin Foundry-messuihin. Uusina raaka-aineryhminä tulivat 1950-luvun keski- ja loppuvaiheella mukaan metalleja, sulankäsittelyaineita, eksotermisten syöttöholkkien valmistamiseen tarkoitettuja tuotteita sekä syöttöholkkien peiteaineita, sideaineita keernojen valmistukseen, tuorehiekkan ja vesilasi CO₂-menetelmän peitosteita sekä lukuisia pientarvikkeita. 1960-luvun alussa tuli ohjelmaan tänäänkin toimittajana oleva James Durrans polttopelitosteinen ja kivihiilijauheinen. Etelä-Afrikkalainen kromiittihiiekka oli 1960-luvun alussa volyymiltään tärkeimpiä agenttikaupan raaka-aineita, kunnes Etelä-Afrikka asetettiin kauppaboikottiin 1960-luvun puolivälissä. Englantilainen F & M Supplies toimitti useita tuotteita, mm. ensimmäisen Suomessa käytetyn erän Supinol-nimistä itsestään kovettuvaa happokovetteista nestemäistä hartsia. Supinolin toimitusmäärät jäivät pieniksi. Tampereella sijaitsevalle Sarviksen ohjelmaan tuli varsin pian happokovetteisia hartseja.

Georg Hellén palkittiin SVY:n ansiomerkillä 1967 ja hän jäi eläkkeelle 1969. Vuonna 1971 hallituksen puheenjohtaja Birger Jaatinen aloitti kokopäiväisen toimintansa Oy Lux Ab:n palveluksessa tarkoituksena kehittää yrityksen koneohjelmaa. Hän laati aktiivisesti agenttisopimuksia monen saksalaisen, sveitsiläisen ja englantilaisen valimokonevalmistajan kanssa. Esimerkkejä tällaisista olivat sopimukset sinkopuhdistuskone +GF+ ja kylmäkovetettujen kaavauslinjavalmistajan Whylenin kanssa sekä sopimus induktio-uunia valmistavan Inductotherm European kanssa. Birger Jaatinen siirtyi eläkkeelle vuoden 1979 lopussa. Ennen

eläkkeellesiirtymistään hän oli tehnyt suursopimuksen pohjanmaalaisen VISE-yrityksen kanssa Irakiin rakennettavan kuuden ammattikoulun varustamisesta toimivilla valimoilla. Luxin ja VISEn välinen sopimus käsitti kahdeksan eri toimittajan koneet ja laitteet. Sopimuksen arvo oli Luxin mittapuussa huomattava. Vaikka VISE myöhemmin asetettiin konkurssiin, toimitettiin laitteet sopimusten mukaisesti ja toimittajamme saivat rahansa. Luxille ns. VISE-toimituksen agenttiprovisiot olivat merkittävät ja ne tulivat hyvään tarpeeseen, koska samanaikaisesti Luxia oli ryhdytty voimakkaasti kehittämään.

Oy Lux Ab Nyberghin veljesten johtamana

Jalle Jägerroosin ja Birger Jaatisen siirryttyä eläkkeelle nimitettiin 1.1.1980 dipl. ins. Carl – Johan ”Calle” Nybergh yrityksen toimitusjohtajaksi. Veljekset Calle ja KTM Lasse Nybergh olivat vuonna 1976 tulleet Oy Lux Ab:n palvelukseen ja jo Jalle Jägerroosin siirryttyä eläkkeellä vastanneet yrityksen käytännön johtamisesta. Oy Lux Ab:n toimintatavat olivat 1970-luvun lopussa varsin perinteiset. Käytössä olivat sähkökirjoituskoneet ja ns. telex-yhteys. Kirjanpito ja reskontra hoidettiin käsin. Lux oli nyt suurten muutosten edessä. Vuonna 1981 aloitettiin toimistorutiinien uudistaminen, investoitiin mm. Nokia-keskustietokoneeseen terminaaleineen ja taloushallintaohjelmiseen. Tehostuneet toimintatavat mahdollistivat 1980-luvulla myynnin huomattavan lisääntymisen henkilökunnan lukumäärän pysyessä muuttumattomana. ATK- ja informaatioteknologiaan on investoitu vuosien mittaan jatkuvasti. Vuonna 1997 Lasse Nybergh nimitettiin Oy Lux Ab:n toimitusjohtajaksi ja Calle Nybergh valittiin hallituksen puheenjohtajaksi. He hoitavat edelleen näitä tehtäviä.

Oy Lux Ab:n tuoteohjelma uuden johdon aikana

Vuonna 1977 otettiin Oy Lux Ab:n aloitteesta Suomivalimon Helsingin valimossa koekäyttöön kaavauksessa vesilasi-esterimenetelmä, joka levisi tämän jälkeen nopeasti yli viiteentoista valimoon. Lux kehitti Katalux-kovete-ohjelman, joka oli käytössä maamme valimoissa lähes 20 vuotta. Suurin osa vesilasi-esterihiekkansekoittimista muutettiin asteittain Alphasetin käyttöön, kun englantilainen Borden -yritys oli tuonut markkinoille Alphaset-menetelmän 1980-luvun puolivälissä. Tänäpäivä Alphaset-menetelmää markkinoi Hexion Specialty Chemicals niminen yritys ja Alphaset-menetelmä on käytössä teräs-, rauta- ja metallivalussa maailmanlaajuisesti. Laittevalmistajina saksalainen FAT ja englantilainen Omega ovat kehittäneet koneita Alphaset-menetelmälle ja ne muodostavat rungon Oy Lux Ab:n toimittamissa hiekanelvytys- ja kaavauslaitteistoissa.

1970-luvun lopussa lukuisat eksotermiset syöttöteknologian tuorehiekkakaavauksen tuotteet ruvettiin korvaamaan vesilasi- ja hartsikaavaukseen soveltuvilla Internet Refractory Products -yrityksen eristävillä ja eksotermisillä syöttöholkeilla ja -kuvuilla. Saksalainen Eirich Maschienenfabrik tuli 1980-luvun alussa ohjelmaan Saksan johtavana mm. tuorehiekkasekoittimien valmistajana.

Vuonna 1990 Oy Lux Ab sopi yhteistyöstä saksalaisen IKO Mineralsin kanssa bentoniittien ja hiililisiäaineiden

Kuva 4. Oy Lux Ab:n toimisto, Tulkinkuja 3. Leppävaara Espoo.

markkinoinnista Suomessa ja vähän myöhemmin Ruotsissa ja Baltian maissa. Antrapur-nimiset tuotteet ovat tänään käytössä lukuisissa kaavauslinjoissa Pohjoismaissa.

Myös englantilaisen Capital Refractories -yrityksen tulenkestävät massat induktiouuneja ja valusankoja varten teräs-, rauta- ja metallivalussa ovat täydentäneet Oy Lux Ab:n tuoteohjelmaa 1990-luvun puolivälistä lähtien.

Perinteisen valimoraaka-aine ja -koneohjelman lisäksi Oy Lux Ab:n ohjelmassa on raaka-aineita mm. terästehtaille, keraamiselle ja paperiteollisuudelle sekä maaleja vaativiin käyttökohteisiin. Oy Lux Ab oli mm. ensimmäinen suomalainen yritys joka toimitti ns. kännykkämaaleja eli maaleja kännykkäkuorien ulkopuoliseen pintamaalaukseen ja myöhemmin sisäpuoliseen häiriösuojaukseen.

Oy Lux Ab:n toiminta-alue

Jo 1970-luvulla Oy Lux Ab oli mukana useassa Neuvostoliittoon toimitettavassa sinkopuhdistuskoneprojektissa sekä aikaisemmin mainitussa VISE-projektissa, kuitenkin vain suomalaisten vientiyriyten kautta. Suorat tavaratoimitukset Ruotsin valimoteollisuudelle alkoivat vuonna 1992 ja toimitukset Viron valimoille vuonna 1994. Myynti Latviaan ja Venäjälle käynnistyi vuonna 1998, mutta säännölliset raaka-ainetoimitukset Venäjälle alkoivat vasta vuonna 2000. Tänäpäivä Oy Lux Ab:lla on oma tytäryhtiö Pietarissa nimeltään OOO Lux. Venäjän valimoasiakkaat sijaitsevat Pietarin läheisyydessä ja Länsi-Venäjällä.

Oy Lux Ab:n toimitilat

Oy Lux Ab:n toimisto sijaitsi vuodesta 1938 Mannerheimintie 18:ssa. Vuonna 1973 toimisto siirrettiin Kruunuhakaan Unioninkadun ja Liisankadun kulmataloon ja vuonna 1988 Unioninkatu 45 ”Pikku Naantali” -kiinteistöön, Pitkäsillan viereen. Vuodesta 2000 toimisto on sijainnut Pohjois-Leppävaarassa (kuva 4.). Vuoteen 1988 asti toimitilat olivat vuokrattuja ja sen jälkeen omistuksessa.

Kuva 5. Oy Lux Ab:n varasto, Kuusimäen teollisuusalue, Nurmijärvi.

Varastotilat olivat vuoteen 1962 asti Helsingin ydinkeskustassa Yrjönkatu 8–10 kellaritiloissa. Vuonna 1962 vuokrattiin 600 m³ varasto Mannerheimintie 63 kiinteistössä Tullinpuomin läheisyydessä. Joka kerta kun yhdistelmäauto peruutti varastoon, oli Mannerheimintien liikenne katkaistava. Tällainen tilanne ei ollut kestävä ja vuonna 1973 Suomivalimo tarjosi vanhan tyhjiilleen jääneet valimon tilat Elimäenkatu 5 kiinteistössä. Osa tuotteista varastoitiin edelleen Helsingin satamaterminaaleissa. Myös Elimäenkadulla oli vaikeutena lisääntynyt liikenne ja väliaikaiseksi ratkaisuksi löytyi Suomivalimon kadun toisella puolella tyhjäksi jäänyt ns. ”uusi valimo”, kun valimotoiminta aikaisemmin vuonna 1979 oli siirretty Iisalmeen. Elimäenkatu 6 kiinteistö tarjosi jo hyvät edellytykset suurempien tavaramäärien käsittelyyn. Varastosta tapahtuvat toimitukset lisääntyivät tämän seurauksena huomattavasti. Vuonna 1981 varasto siirrettiin Espoon Juvanmalmille, jossa oli valmistunut uusi varastokompleksi, hyvin suunniteltuine varastohalleineen. Juvanmalmilla vuokrattujen tilojen pinta-ala vaihteli 1400 ja 2000 m² välillä.

Keskellä korkeasuhdannetta vuonna 2007 vuokraisäntä sanoi Juvanmalmin varastotilojen vuokrasopimuksen irti. Lyhyen etsinnän jälkeen löytyivät ostokohteena uudet tilat Nurmijärven Kuusimäen teollisuusalueelta, aivan Hämeenlinnan moottoritien viereltä (kuva 5). Kiinteistökunnostuksen jälkeen Kuusimäentie 2:n varasto tarjoaa nyt ihanteelliset varasto-olosuhteet. On viisi eri varastoa lavatavaralle, lämmin-, kylmä- ja ulkovarasto vaarattomille tuotteille sekä lämmin- ja kylmävarasto palaville nesteille. Kiinteistön pinta-ala on 1 ha, josta puolet on asfaltoitu. Katetut tilat käsittävät 2000 m². Täysiperärekkojen operoiminen pihalla ja tavaroiden käsittely on tehty mahdollisimman tehokkaaksi.

Oy Lux Ab:n henkilökunta

Henkilökunnan lukumäärä on viimeisen viidenkymmenen vuoden aikana vaihdellut 11:n ja 14:n välillä. Toimiston henkilökuntamäärä on vaihdellut yhdeksästä yhteentoista ja varaston kahdesta neljään. Henkilökunnan vaihtuvuus on

ollut pientä. Moni työsuhde on kestänyt lähes 40 vuotta ja osa enemmän. Esimerkkinä tästä ovat Marita Viitanen 1959–1996 ja Liisa Kallio 1962–2009. Tästä on yritykselle ollut suurta hyötyä. Insinöörikunnalla on ollut ja sillä on edelleen hyvä peruskoulutus ja alatuntemus. Nykyisistä insinööreistä Calle Nybergh, Ole Krogell ja Bo Priester ovat kaikki valmistuneet Otaniemen Teknisestä Korkeakoulusta pääaineena metallurgia.

Henkilökunta on perinteisesti osallistunut aktiivisesti SVY:n toimintaan. Viimeisen runsaan 20 vuoden aikana on sekä Valimoviesti että SVY:n ulkomaanmatkat koordinoitu Oy Lux Ab:n henkilökunnan toimesta. Calle Nyberghille on vuonna 1994 ja Ole Krogellille vuonna 1997 myönnetty SVY:n ansiomerkki ja Calle Nybergh valittiin vuonna 2007 SVY:n kunniajäseneksi.

Oy Lux Ab uusien haasteiden edessä

Sekä metalli- ja valimoteollisuus että sitä palveleva tekninen kauppa ovat tänään suurten haasteiden edessä. Tekninen kauppa puoltaa paikkaansa vain, mikäli se voi tuoda lisäarvoa asiakkailleen. Tällainen lisäarvo voi olla tuotteiden ja teknologioiden hyvä tuntemus, aloitteellisuus, kielitaito, osallistuminen asiakkaiden kehitysprojekteihin sekä hyvät toimittajat, hyvä tavaralogistiikka: toimivat tavaravirrat ja toimitusvarmuus. Em. asiat ovat olleet ja tulevat edelleen olemaan Oy Lux Ab:n ohjenuorana, kun yritystä edelleen kehitetään tulevaisuuden entistä vaativimpia haasteita varten.

Lähteet

Oy Lux Ab:n arkisto, ”Fiude” sata vuotta helsinkiläistä autokauppaa, keskustelut Margaretha Jaatisen, Mary Nyberghin, Marita Viitasen ja Paavo Tennilän kanssa.